இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையிலும் உண்மையான இராஜயோகிகளாக இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் இராஜரிஷி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றீர்கள், இராஜரிஷி என்றாலேயே தூய்மையானவர்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மனிதர்களை மாயை ரூபமாகிய இராவணனின் புதை குழியிலிருந்து எப்பொழுது வெளியேற்ற முடியும்?

பதில்: நீங்கள் சுயம் அந்த புதை குழியிலிருந்து வெளியேறியிருக்கும் பொழுது தான். புதைகுழியிலிருந்து வெளியேறியவர்களின் அடையாளம் - ஆசையற்ற நிலை (இச்சா மாத்ரம் அவித்யா). ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு எந்த நினைவும் வரக் கூடாது. நல்ல ஆடைகளை அணிய வேண்டும், நல்ல உணவுகளை சாப்பிட வேண்டும் ..... இந்த பேராசை இருக்கக் கூடாது. நீங்கள் முழுமையாக வனவாசத்தில் இருக்கின்றீர்கள். இந்த சரீரத்தையும் மறந்து எனது என்பது எதுவும் கிடையாது, நான் ஆத்மா - இவ்வாறு ஆத்ம அபிமானி குழந்தைகள் தான் இராவணனின் புதை குழியிலிருந்து மனிதர்களை விடுவிக்க முடியும்.

பாட்டு: நீ அன்புக் கடலாக இருக்கின்றாய் ......

ஓம்சாந்தி. சில நேரங்களில் பாட்டு ஒலிக்கப்படும் பொழுது குழந்தைகளிடத்தில் பாட்டின் பொருளும் கேட்கப்பட்டது. நீங்கள் எப்பொழுதிலிருந்து வழியை மறந்து விட்டீர்கள்? என்பது இப்பொழுது கூறுங்கள். (சிலர் துவாபரத்திலிருந்து, சிலர் சத்யுகத்திலிருந்து என்று கூறினர்). துவாபரத்திலிருந்து என்று யார் கூறினீர்களோ அது தவறாகும். சத்யுகத்திலிருந்தே வழியை மறந்து விட்டோம். வழி கூறக்கூடியவர் இப்பொழுது உங்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றார். சத்யுகத்தில் வழி காண்பிக்கக் கூடியவரை அறியவில்லை. அங்கு யாரும் தந்தையை அறிந்திருக்கவில்லை. அதாவது மறந்து இருக்கின்றனர். மறப்பதும் கூட நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது. மீண்டும் இப்பொழுது வழி கூறுவதற்காக வந்திருக்கின்றார். பிரபுவே, வழி காட்டுங்கள் என்று கூறுகின்றனர் அல்லவா! நாம் சத்யுகத்திலிருந்தே தந்தையை மறந்து விட்டோம். புத்திக்கு வேலை கொடுப்பதற்காகவே பாபா கேள்விகளை கேட்கின்றார். இந்த ஞானமே தனிப்பட்டதல்லவா! ஞானக் கடலானவர் தந்தை மட்டுமே. தந்தை எதிரிலேயே புரிய வைக்கின்றார். ஞானக் கடல், சுகக் கடலாக நான் தான் இருக்கின்றேன். பதீத பாவன் ஒரே ஒரு தந்தை தான் என்பதை நீங்களும் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். இதனை பக்தி செய்பவர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பாவன உலகம் என்றாலே சாந்திதாமம் மற்றும் சுகதாமம் ஆகும். துக்க தாமம் மற்றும் சுகதாமம் பாதி பாதியாக இருக்கின்றது. இதனை குழந்தைகள் நல்ல முறையில் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். தந்தை அன்புக்கடலாக இருக்கின்றார், அதனால் தான் அவரை அனைவரும் தந்தை என்று கூறி அழைக்கின்றனர். ஆனால் அவர் யார்? எப்படி வருகின்றார்? என்பதை மறந்து விட்டனர். 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கான விசயமாகும். இந்த தேவி தேவதைகளின் ராஜ்ஜியம் இருந்தது. சத்யுகத்தில் சத்கதியில் இருந்தனர், பிறகு துர்கதி எவ்வாறு ஏற்படுகின்றது என்று யார் கூறுவது? தந்தை வந்து தான் புரிய வைக்கின்றார். துவாபாரத்திலிருந்து உங்களுக்கு துர்கதி ஏற்பட்டது, அதனால் தான் அழைத்தீர்கள். இது ஒன்றும் புதிய விசயமில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். தந்தை கல்ப கல்பத்திற்கும் வருகின்றார். இப்பொழுது நிராகார தந்தை ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். யாரும் தனது ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ளவில்லை. எனது ஆத்மாவில் முழு நடிப்பும் பதிவாகியிருக்கின்றது என்று ஒருபொழுதும் கூறமாட்டார்கள். நான் அநேக முறை இவ்வாறு ஆகியிருக்கின்றேன், நடிப்பு நடித்திருக்கின்றேன் என்று ஒருபொழுதும் கூறமாட்டார்கள். நாடகத்தை அவர்கள் அறியவேயில்லை. இலட்சம் ஆண்டுகள் என்று கூறுகின்றனர், இருந்தாலும் நாடகம் அல்லவா! நாடகம் திரும்பவும் (Repeat) நடைபெறுகின்றது. இவ்வாறு கூறுவீர்கள் அல்லவா! இந்த ஞானத்தை தந்தை தான் எதிரில் கொடுக்கின்றார். வாயினால் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றார். சிவபாபா பிரம்மாவின் மூலமாக தன்னுடையவர்களாக ஆக்கியிருக்கின்றார், பிராமணனாக ஆக்கியிருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இவர் சிவபாபாவிற்கு குழந்தையாகவும் இருக்கின்றார். மனைவியாகவும் இருக்கின்றார். எவ்வளவு குழந்தைகளை பாலனை செய்வதைப் பாருங்கள்! ஆணாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் குழந்தைகளை பாலனை செய்யுங்கள் என்று சரஸ்வதியை உதவியாளராக ஆக்கினார். இந்த விசயங்கள் சாஸ்திரங்களில் கிடையாது. இது நடைமுறை விசயமாகும். தந்தை தான் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார், யாருக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றாரோ அவர்கள் ராஜாவாக ஆகின்றனர். 84 பிறவிகளில் வருகின்றனர். பைபிள், குரான், வேத சாஸ்திரம் போன்றவைகளை பலர் படிக்கின்றனர், ஆனால் புரிந்து கொள்வது எதுவும் கிடையாது. இப்பொழுது நீங்கள் தத்துவ யோகிகள் அல்ல. உங்களுக்கு தந்தையிடத்தில் யோகா (தொடர்பு) இருக்கின்றது அதாவது தந்தையின் நினைவு இருக்கின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது இராஜயோகி, ராஜரிஷிகளாக இருக்கின்றீர்கள். அதாவது யோகிராஜ் ஆக இருக்கின்றீர்கள். தூய்மையானவர்கள் தான்

யோகி என்று கூறப்படுகின்றனர். சொர்க்க ராஜ்ஜியத்தை அடைவதற்காக நீங்கள் யோகிகளாக ஆகியிருக்கின்றீர்கள். தந்தை முதன் முதலில் கூறுகின்றார் - தூய்மையாக ஆகுங்கள். அவர்களது பெயர் தான் யோகி. நீங்கள் அனைவரும் இராஜயோகிகள். இது பிரம்மா முக்வம்சத்தினர்களாகிய பிராமணர்களுக்கான விசயமாகும். உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கப்படுகின்றது, மாணவர்களாக ஆகிவிட்டீர்கள் அல்லவா! மாணவர்கள் ஒருபொழுதும் ஆசிரியரை மறப்பார்களா என்ன? சிவபாபா எனக்கு படிப்பிக்கின்றார் என்பதை அறிவீர்கள். இருப்பினும் மாயை மறக்க வைத்து விடுகின்றது. தனக்கு படிப்பிக்கும் ஆசிரியரை நீங்கள் மறந்து விடுகின்றீர்கள். பகவான் கற்பிக்கின்றார் - இதை புரிந்து கொள்ளும் பொழுது தான் போதை ஏற்படும். கல்லூரியிலும் ஐ.பி.எஸ் படிக்கின்ற பொழுது எவ்வளவு போதை இருக்கும்! குழந்தைகளாகிய நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்காக இராஜயோகப் படிப்பை படித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இருப்பினும் படித்தே ஆக வேண்டும். இராஜ்ஜிய கல்வியையும் படிக்க வேண்டும், மொழி போன்றவைகளைக் கற்க வேண்டும்.

சத்யுகத்திலிருந்து நாம் இந்த வழியை மறக்க ஆரம்பித்து விட்டோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். பிறகு ஒவ்வொரு படியாக ஆடி அசைந்து, ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் கீழே வந்தோம். இப்பொழுது உங்களுக்கு முழுவதும் நினைவில் இருக்கின்றது. நாம் எவ்வாறு ஏறினோம்? எவ்வாறு கீழே இறங்கினோம்? இந்த ஏணிப்படியை நன்றாக நினைவு செய்யுங்கள். 84 பிறவிகள் முடிவடைந்தது, இப்பொழுது நாம் செல்ல வேண்டும். ஆக குஷி ஏற்படுகின்றது, இது எல்லையற்ற நாடகமாகும். ஆத்மா எவ்வளவு சிறியதாக இருக்கின்றது. நடிப்பு நடித்து நடித்து ஆத்மா களைப்படைந்து விடுகின்றது. அதனால் தான் பாபா, நாம் ஓய்வெடுப்பதற்கான வழி, சுகம் சாந்தி அடைவதற்கான வழி காட்டுங்கள் என்று கூறுகின்றனர். நீங்கள் சுகதாமத்தில் இருக்கும் பொழுது உங்களுக்கு அங்கு சுகம் சாந்தியும் இருந்தது. அங்கு எந்த குழப்பமும் கிடையாது. ஆத்மா சாந்தியாக இருக்கின்றது. சாந்திக்கான இடம் இரண்டு இருக்கின்றது - சாந்திதாமம் மற்றும் சுகதாமம் ஆகும். துக்கதாமத்தில் அசாந்தி இருக்கின்றது. இது படிப்பாகும், பாபா நம்மை சுகதாமத்திற்கு சாந்திதாமத்தின் வழியாக அழைத்துச் செல்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்குக் கூற வேண்டி அவசியமில்லை. நாம் இங்கு நடிப்பு நடிப்பதற்காக வந்திருக்கின்றோம், மீண்டும் செல்ல வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த குஷியிருக்கின்றது. சாந்திக்கான குஷி கிடையாது. நமக்கு மஜா ஏற்படுகின்றது, குஷி ஏற்படுகின்றது. தந்தையை நினைவு செய்வதன் மூலம் விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகும் என்பதை அறிந்திருக்கின்றீர்கள். என் மனதிற்கு அமைதி தேவை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இந்த வார்த்தையும் தவறானதாகும். விகர்மங்கள் விநாசம் ஆக வேண்டும் என்பதற்காக நாம் தந்தையை நினைவு செய்கின்றோம். மனம் அமைதியாக இருக்க முடியாது. காரியம் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. மற்றபடி உணர முடிகின்றது, நாம் பாபாவிடமிருந்து தூய்மை, சுகம், சாந்திக்கான ஆஸ்தி அடைந்து கொண்டிருக்கின்றோம் எனில் குஷி ஏற்பட வேண்டும் அல்லவா! இது துக்கதாமமாகும். இதில் சுகம் இருக்கவே முடியாது. மனிதர்கள் சாந்திதாமம், சுகதாமத்தை மறந்து விட்டனர். ஆக யாரிடத்தில் அதிக செல்வம் இருக்கின்றதோ அவர்கள் தான் சுகத்துடன் இருப்பதாக நினைக்கின்றனர். சந்நியாசிகள் வீடு வாசலை விட்டு விட்டு காட்டிற்குச் சென்று விடுகின்றனர். எந்த குழப்பமும் கிடையாது. ஆக அமைதி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஆனால் அது அல்பகாலத்திற்கானது. ஆத்மாவின் சுயதர்மமாகிய அமைதியில் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். இங்கு இல்லறத்தில் வந்தே ஆக வேண்டும். நடிப்பு நடித்தே ஆக வேண்டும். இங்கு காரிங்கள் செய்வதற்காகவே வருகின்றீர்கள். ஆத்மா கண்டிப்பாக காரியங்களில் வந்தே ஆக வேண்டும். இந்த ஞானத்தை எல்லையற்ற தந்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். நிராகார பகவானின் மகாவாக்கியம் - நான் ஆத்மா, எனது தந்தை பரமாத்மா என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்திருக்கின்றீர்கள். பரம் ஆத்மா என்றால் பரமாத்மா. அவரை இந்த ஆத்மா அழைக்கின்றது. அந்த தந்தை தான் அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கும் வள்ளல் ஆவார். இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! ஆத்ம அபிமானியாக ஆகுங்கள். இது தான் முயற்சியாகும். அரை கல்பமாக என்ன கறை படிந்திருக்கின்றதோ அது இந்த நினைவின் மூலம் தான் நீங்கும். நீங்கள் உண்மையான தங்கமாக ஆக வேண்டும். உண்மையான தங்கத்தில் கலப்படம் செய்து நகைகளாக ஆக்குகின்றனர். நீங்கள் உண்மையில் அசல் தங்கமாக இருந்தீர்கள். பின்பு உங்களுக்குள் கறைபடுகின்றது. நாம் நடிப்பு நடித்திருக்கின்றோம் என்று உங்களது புத்தியில் இப்பொழுது இருக்கின்றது. இப்பொழுது நாம் மாமியார் வீட்டிற்குச் செல்கின்றோம். அயல்நாட்டிலிருந்து மாமியார் வீட்டிற்கு வரும் பொழுது குஷி ஏற்படுகின்றது, உங்களுக்கும் குஷி இருக்கின்றது. பாபா நமக்காக சொர்க்கம் கொண்டு வந்திருக்கின்றார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எல்லையற்ற தந்தையின் பரிசு என்னவெனில் எல்லையற்ற ராஜ்ஜியம் அதாவது சத்கதி. சந்நியாசிகள் முக்திக்கான பரிசை விரும்புகின்றனர்.

யாராவது இறந்து விட்டால் சொர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் என்று கூறுகின்றனர். ஜோதி ஜோதியுடன் ஐக்கியமாகி விட்டதாக சந்நியாசிகள் கூறுவர். அதில் அனைத்தும் கிடைத்து விடும். அது இருக்கக் கூடிய இடமாகும். அங்கு நாம் ஆத்மாக்கள் இருக்கின்றோம். மற்றபடி அனைத்தும் கிடைக்கும் அளவிற்கு எந்த ஜோதியோ அல்லது நெருப்போ கிடையாது. பிரம்ம மகா தத்துவம், அங்கு ஆத்மாக்கள் இருக்கின்றன. தந்தையும் அங்கு இருக்கின்றார். அவரும் பிந்துவாக இருக்கின்றார். பிந்துவின் சாட்சாத்காரம் யாருக்காவது ஏற்பட்டாலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பாபா நினைவு செய்வது மிகவும் கடினமாக இருக்கின்றது என்று குழந்தைகள் அதிகம் கூறுகின்றனர். பிந்து ரூபத்தை எவ்வாறு நினைவு செய்வது? அரைகல்பத்திற்கு பெரிய லிங்கத்தை நினைவு செய்தீர்கள். அதனையும் தந்தை தான் புரிய வைக்கின்றார். பிந்துவிற்கு பூஜை செய்ய முடியாது. இவரது கோயிலை எப்படி உருவாக்குவது? பிந்துவைப் பார்க்கவும் முடியாது. அதனால் தான் சிவலிங்கத்தை பெரிதாக உருவாக்குகின்றனர். மற்றபடி ஆத்மாக்களின் சாலிகிராமத்தை சிறிய சிறியதாக உருவாக்குகின்றனர். முட்டை வடிவில் உருவாக்குகின்றனர். பரமாத்மா பிந்து போன்று இருக்கின்றார் என்று ஏன் முன் கூட்டியே கூறவில்லை? என்று கேட்கின்றனர். அந்த நேரத்தில் இதை கூற வேண்டிய பாகமே கிடையாது என்று தந்தை கூறுகின்றார். அடே, நீங்கள் முதலிலிருந்தே ஐ.சி.எஸ் ஏன் படிக்கவில்லை? படிப்பிற்கும் நியமம் இருக்கின்றது அல்லவா! யாராவது இப்படிப்பட்ட விசயங்களைக் கேட்டால் நீங்கள் கூறுங்கள் - நல்லது நாம் பாபாவிடம் கேட்கின்றோம், அல்லது நம்மை விட பெரிய ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனர், அவர்களிடத்தில் எழுதிக் கேட்கின்றோம். பாபா கூற வேண்டியது இருந்தால் கூறுவார், அல்லது நாளடைவில் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று கூறிவிடுவார். ஒரே நேரத்தில் கூறமாட்டார் அல்லவா! இவையனைத்தும் புது விசயமாகும். உங்களது வேத சாஸ்திரங்களில் என்ன இருக்கின்றதோ தந்தை வந்து அதன் சாரத்தைக் கூறுகின்றார். இதுவும் பக்திமார்க்கத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது. இருப்பினும் நீங்கள் படித்தே ஆக வேண்டும். பக்தியின் இந்த பாகம் நடித்தே ஆக வேண்டும். பதீதம் ஆகும் நடிப்பும் நடித்தே ஆக வேண்டும். பக்தி என்ற புதை குழியில் மாட்டிக் கொண்டீர்கள் என்று கூறுகின்றார். வெளியில் மிக அதிக அழகு இருக்கின்றது, பாலைவனத்து தண்ணீருக்கான உதாரணம் கொடுக்கின்றார். பக்தியும் அதிகம் கவர்ச்சிக்கின்றது. இது பாலைவனத்து நீர் போன்றது என்று தந்தை கூறுகின்றார். (கானல் நீர் போன்றது). இந்த புதை குழியில் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். பின்பு வெளியேறுவது கடினமாகி விடுகின்றது. ஒரேயடியாக மாட்டிக் கொள்கின்றனர். மற்றவர்களை நீக்குவதற்காக செல்கின்றனர், பிறகு சுயம் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு பலர் மாட்டியிருக்கின்றனர். ஆச்சரியமாக கேட்கின்றனர், மற்றவர்களுக்கு கூறுகின்றனர், மற்றவர்களையும் உருவாக்குகின்றனர், போகப் போக சுயம் தாங்களே மாட்டிக் கொள்கின்றனர். எவ்வளவு நல்ல நல்ல முதல்தரமானவர்களாக இருந்தனர். பின்பு அவர்களை வெளியேற்றுவது மிகவும் கடினமானதாக ஆகிவிடுகின்றது. தந்தையை மறந்து விடுகின்றனர். ஆக புதை குழியிலிருந்து விடுவிப்பது எவ்வளவு உழைப்பு தேவைப்படுகின்றது! எவ்வளவு தான் புரிய வைத்தாலும் புத்தியில் அமருவது கிடையாது. நாம் இப்பொழுது மாயை என்ற புதை குழியிலிருந்து எத்தனை பேர் வெளியேறியிருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் உணர முடியும்! எந்த அளவிற்கு வெளியேறுகின்றீர்களோ அந்த அளவிற்கு குஷி ஏற்படும். யார் சுயம் வெளியேறியிருக்கின்றார்களோ அவர்களிடத்தில் மற்றவர்களை வெளியேற்றுவதற்கான சக்தி இருக்கும். பானம் விடுபவர்கள் சிலர் வேகமாக இருப்பர், சிலர் பலவீனமாக இருப்பர். பீல் (ஏகலைவன்) மற்றும் அர்ஜுனனுக்கான உதாரணம் இருக்கின்றதல்லவா! அர்ஜுன் கூடவே இருக்கக் கூடியவர், அர்ஜுன் ஒருவர் மட்டும் அல்ல. யார் பாபாவினுடையவராகி தந்தையின் கூடவே இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் அர்ஜுன் என்று கூறப்படுகின்றனர். கூடவே இருப்பவர்கள் மற்றும் வெளியில் இருப்பவர்களிடத்தில் போட்டி நடைபெறுகின்றது. பீல் (ஏகலைவன்) என்றால் வெளியில் இருப்பவர்கள் வேகமாக சென்று விட்டனர். உதாரணமாக ஒருவரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பலருக்கான விசயமாகும். பானமும் (அம்பு) இந்த ஞானமாகும். ஒவ்வொருவரும் தன்னை புரிந்து கொள்ள முடியும். நான் எந்த அளவிற்கு தந்தையை நினைவு செய்கின்றேன்? வேறு யாருடைய நினைவும் வருவது கிடையாது தானே? நல்ல உடைகளை அணிந்து கொள்ள வேண்டும், அல்லது நன்றாகச் சாப்பிட வேண்டும் என்ற பேராசை இல்லை தானே? இங்கு நன்றாக அணிந்து கொண்டால் பிறகு அங்கு குறைந்து விடும். நாம் இங்கு வனவாசத்தில் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் தங்களது சரீரத்தையும் மறந்து விடுங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். இது பழைய தமோபிரதான சரீரமாகும். நீங்கள் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆகின்றீர்கள். இச்சையற்றவர்களாக ஆகுங்கள்.

பாபா கூறுகின்றார் - நீங்கள் இங்கு நகை போன்றவற்றை அணிந்து கொள்ளாதீர்கள். இவ்வாறு ஏன் கூறுகின்றார்? இதற்கும் அநேக காரணங்கள் உள்ளன. ஏதாவது நகைகள் தொலைந்து விட்டால் அங்கு பி.கு. களைப்பார்த்து விட்டு வந்தனர், வழியில் திருடன் திருடி விட்டான் என்று கூறுவர். இன்றைய

நாட்களில் திருடக் கூடிய வேலைக்காரிகளும் பலர் உருவாகியிருக்கின்றனர். பெண்களும் கொள்ளையடிக்கின்றனர். உலகின் நிலையைப் பாருங்கள் எப்படி ஆகிவிட்டது? இந்த உலகம் முற்றிலும் வைஷ்யாலயம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். நாம் இங்கு சிவபாபாவின் கூட சிவாலயத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றோம். அவர் சத்தியமானவர், சைத்தன்யமானவர், ஆனந்த சொரூபமானவர். ஆத்மாவிற்குத் தான் மகிமை இருக்கின்றது. நான் பிரசிடென்ட் ஆகியிருக்கின்றேன், நான் இன்னாராக இருக்கின்றேன் என்று ஆத்மா தான் கூறுகின்றது. உங்களது ஆத்மா கூறுகின்றது - நான் பிராமணனாக இருக்கின்றேன். பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியை அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றேன். ஆத்ம அபிமானியாக இருக்க வேண்டும். இதில் தான் உழைப்பு இருக்கின்றது. இவர் என்னுடைய இன்னாராக (so and so) இருக்கின்றார், இது என்னுடையது ...... என்பது நினைவில் இருக்கின்றது. நாம் ஆத்மாக்கள் சகோதர சகோதரர்கள் என்பது மறந்து விடுகின்றது. இங்கு எனது எனது என்பதை விட வேண்டியிருக்கின்றது. நான் ஆத்மா என்பதை இவரது ஆத்மாவும் அறிந்திருக்கின்றது. நானும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றேன் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். முதலில் நான் கேட்கின்றேன், நானும் கூட கூற முடியும், ஆனால் குழந்தைகளின் நன்மைக்காகக் கூறுகின்றேன் - சிவபாபா புரிய வைக்கின்றார் என்று நீங்கள் சதா புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஞானச் சிந்தனை செய்வது குழந்தைகள் வேலையாகும். நீங்கள் எப்படி செய்கின்றீர்களோ அவ்வாறு நானும் செய்கின்றேன். இல்லையெனில் முதல் நம்பரில் எப்படிச் செல்ல முடியும்? ஆனால் தன்னை குப்தமாக (ரகசியமாக) வைத்துக் கொள்கின்றார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) எனது எனது என்பதை விட்டு விட்டு தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்ம அபிமானியாவதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும். இங்கு முற்றிலும் வனவாசத்தில் இருக்க வேண்டும். அணிய வேண்டும், சாப்பிட வேண்டும் என்ற எந்த இச்சையும் இல்லாது இருக்க வேண்டும்.

2) நடிப்பு நடித்தாலும், காரியங்கள் செய்தாலும் தனது அமைதி என்ற சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். சாந்திதாமம் மற்றும் சுகதாமத்தை நினைவு செய்ய வேண்டும். இந்த துக்கதாமத்தை மறந்து விட வேண்டும்.

வரதானம்: தனது சிரேஷ்டதா மூலம் புதுமை என்னும் கொடியைப் பறக்க வைக்கக் கூடிய சக்தி சொரூபம் ஆகுக!

இப்போதைய நேரத்தின் படி, சமீபத்தின் படி சக்தி ரூபத்தின் பிரபாவத்தை எப்பொழுது மற்றவர்களின் மீது ஏற்படுத்துகின்றோமோ அப்பொழுது தான் கடைசி பிரத்யட்ஷதாவை நெருக்கத்தில் கொண்டு வர முடியும். எப்படி அன்பு மற்றும் சகயோகத்தை வெளிப்படுத்தீனர்களோ அதே போன்று சேவை என்ற கண்ணாடியில் சக்தி ரூபத்தின் அனுபவத்தை ஏற்படுத்துங்கள். எப்பொழுது தனது சிரேஷ்டதாவின் மூலம் சக்தி ரூபத்தின் புதுமை என்ற கொடியை பறக்க விடுகின்றீர்களோ அப்பொழுது பிரத்யட்ஷதா (தந்தையை வெளிப்படுத்துதல்) ஏற்படும். தனது சக்தி சொரூபத்தின் மூலம் சர்வசக்திவான் தந்தையின் சாட்சாத்காரம் செய்வியுங்கள்.

சுலோகன்: மனதின் மூலம் சக்திகளையும் மற்றும் கர்மத்தின் மூலம் குணங்களையும் தானம் செய்வது தான் மகாதானம் ஆகும்.